

beredes, og det staar jeg fuldt ud ved. Og jeg har ikke sagt, at den højtærede Trafikminister ikke kunde kende Personalets Mening, idet han væsentlig kun kendte den ved Hjælp af en Presse, nemlig Fagpressen, der ikke var offentlig. Ogsaa jeg finder, det er et Held for en Presse, at den kan udtale sig langt mere uforbeholdent, fordi den ikke er offentlig, og jeg sagde noget ganske andet end af den højtærede Minister anført. Jeg sagde, at denne Presse lige overfor Ministeren ikke var officiel, at overfor Ministeren er der kun eet officielt Organ — det har Ministeriet for offentlige Arbejder selv ved sin Bekendtgørelse af 4. Maj d. A. erkendt —, nemlig de Organisationer, der ere nævnte i Bekendtgørelsens § 1. Med Hensyn til disse Hovedorganisationer vidste jeg i Forvejen, som den højtærede Trafikminister ogsaa bemærkede, hvad der vilde blive svaret, og jeg fastholder vedholdende, at det er Formalisme, som Statsbaneadministrationen holder sig til, naar den ikke sender dem dette Lovforslag til Ytring, forinden den erklærer, at Personalet er tilfreds.

Det er saa faa Enkeltheder, det her drejer sig om at forklare, at jeg ikke viger tilbage for at anføre dem for Tinget. I Jernbaneforeningen er Auditøren Medlem, endskønt han ikke er ansat under Jernbaneetaten, men under Ministeriet for offentlige Arbejder, og Jernbanelægerne ere Medlemmer, skønt de ikke høre til Etaten. Nu beder jeg om, at man med Hensyn til Jernbaneforeningen vil sige mig, hvad det kan gøre overfor Statsbanedriften, naar den skal vide — i Henhold til Bekendtgørelsen —, hvad Hovedorganisationen mener om Auditøren, at Jernbanelægerne ere Medlemmer? Der staar i § 1 — og det har jeg indrømmet er Formaliteten i det —, at ikke-ansatte ikke maa være Medlemmer, men Realiteten deri er: Hvad gør det, at Jernbanelægerne ere Medlemmer? Indenfor Jernbaneforbundet er der en Gruppe, der ikke er Medlemmer, og som burde have Ret til at være Medlemmer, og det er Værkstedarbejderne. Det er rigtigt, jeg har allerede nævnt Værkstedarbejderne, men den højtærede Trafikminister vil, hvis han faar nøjagtig Besked fra Statsbanerne, vide, at fra Jernbaneforbundet foreligger der en Skrivelse om, at dens Kongres har besluttet, at Værkstedarbejderne skulle have Adgang til Jernbaneforbundet. Forhandlingerne derom foregaa nu, og jeg haaber, det vil være den højtærede Trafikminister en Fornøjelse, naar jeg meddeler, hvad

han kan meddele videre til Statsbaneadministrationen, at Forhandlingerne ere saa vidt fremskredne, at sandsynligvis, ja, jeg har Lov til at sige: efter al Forudberegning ville Forhandlingerne imellem Værkstedarbejderne og Jernbaneforbundet blive afsluttede i saa nær en Fremtid, at dette Lovforslag saa betids kan blive sendt til Jernbaneforbundet, at Udvalget kan faa de nødvendige Oplysninger om Jernbaneforbundets Ønsker. Dernæst er der en Gruppe, som er Medlem af Jernbaneforbundet og i Henhold til § 1 ikke har Lov til at være det, nemlig Stationsarbejderne. Men der foreligger en Skrivelse fra Jernbaneforbundet om, at hvis Administrationen virkelig forlanger, at de skulle udelukkes af Jernbaneforbundet, er dette villigt til at udelukke dem. Altsaa, med fuld Ret og endnu mere fuld Ret end i Forgaars, da jeg kun vidste, at Forhandlingerne med Værkstedarbejderne vare indledede, og ikke vidste, at de vare meget nær deres tilfredsstillende Afslutning, siger jeg, det er Formalia, Lapperier, Bagateller, som hindre Statsbanedriften i at henvende sig til Jernbaneetatens Hovedorganisationer.

Vi fik nu at vide, at den Garanti, Personalerne skulle søge, skulle de søge i Auditøren, men det kan ikke være i Auditørens Person, det maa være i Auditørens Stilling, de skulle søge den, og hvorvidt det lader sig gøre — sagde jeg i mit Foredrag —, kommer an paa Auditørens Instruks. Nu gav den højtærede Trafikminister den Parade, som naturligvis skulde være meget fældende for mig, at det er en bureaukratisk Tankegang at forlange, hvad den højtærede Minister kaldte med et behageligt Udtryk: en udførlig og omfangsrig Instruks. Det har jeg slet ikke forlangt. Nej, jeg har forlangt — og deri søger jeg Garantien for Personalerne i Auditørens Stilling —, at de skulle vide, hvad jeg endnu ikke har faaet oplyst, hvorledes Auditørens Indstilling staar til Generaldirektørens Afgørelse. Er det Auditørens Indstilling, som er den afgørende for Generaldirektørens Afgørelse, eller er den det ikke? Det er een Side af Sagen. Og dernæst: Hvorvidt findes der i Auditørens Instruks en Bemærkning om, at hans Indstilling skal gøres bekendt for den sigtede? Hvorvidt har den sigtede det sidste Ord? Det er de to vigtigste nye Ting, som skulle staa i en Instruks. Det kan gøres paa to Punkter udover Blad 5. Og saa længe — det vil jeg bede den højtærede Trafikminister være overtydet om — jeg